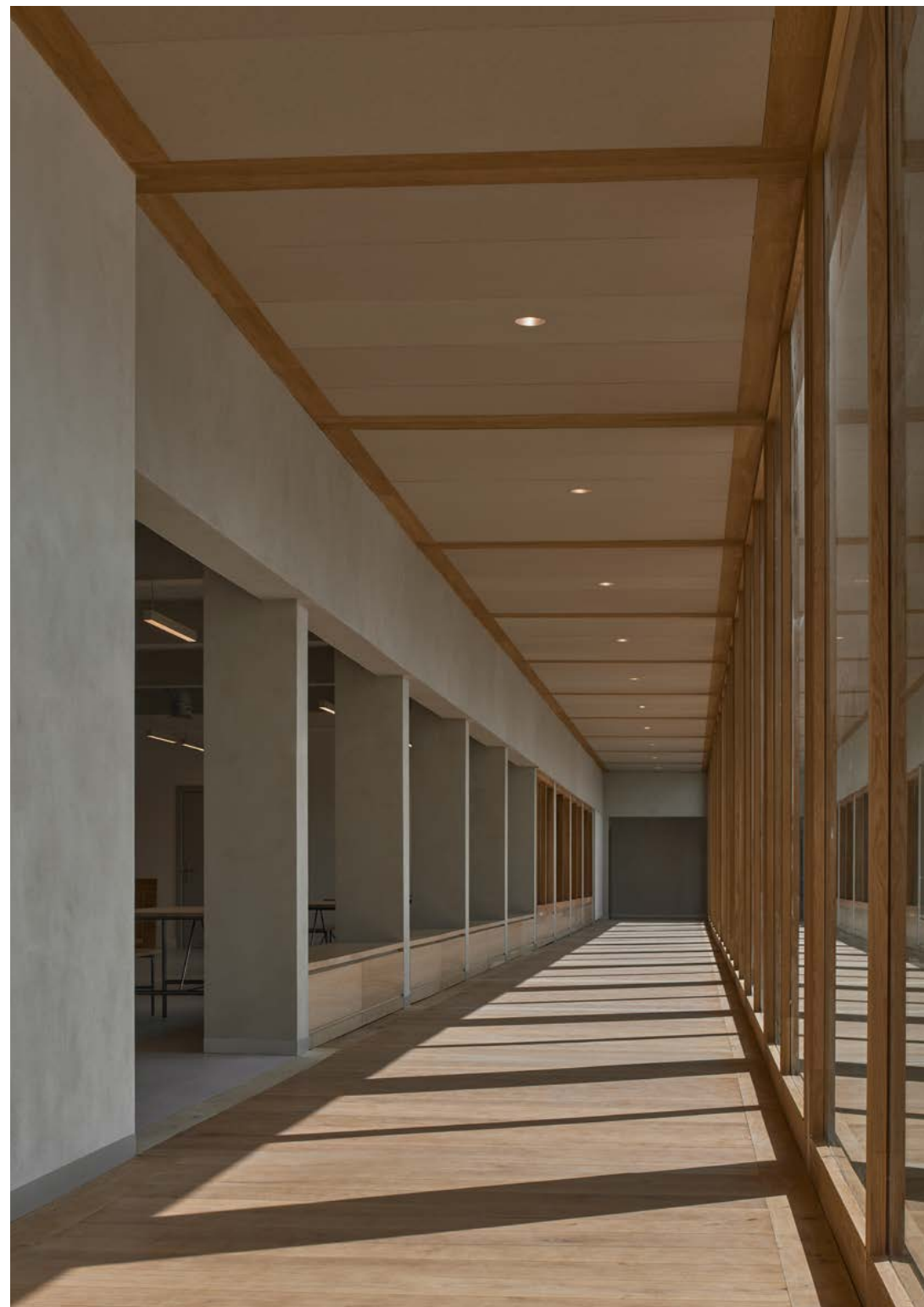

Nimeto: transformatie van een vakschool

MBO Nimeto in Utrecht is een vakschool voor ‘creatieve ruimtemakers’, met vakken als restaureren, etaleren, schilderen en decorbouw. Het gebouw bestond voor de transformatie uit vijf bouwdelen, gebouwd tussen 1967 en 2016 en werd doorsneden door een straat. Het voelde niet als één school. Door ad-hoc ingrepen was de eenvoudige schoonheid van de oorspronkelijke architectuur onleesbaar geworden. De charme van de vakken werd overstemd en verborgen achter gesloten deuren aan generieke gangen.

De basisopgave was het voorzien in meer ruimte voor een groeiend studentenaantal. Stichting Mevrouw Meijer voerde in opdracht van Nimeto ontwerpend onderzoek uit dat aantoonde dat de oplossing in de bestaande gebouwen kon worden gevonden. Sloop en nieuwbouw was niet nodig. De benodigde grondige transformatie is opgevat als kans om de kwaliteit van het gebouw te verbeteren.

Bij de start van de opgave in 2018 bestond ons bureau nog maar net. Wij kregen de kans om het gebouw, de buitenruimte en belangrijkste meubels als één geheel te ontwerpen. Passend bij een school voor creatieve ruimtemakers hebben wij de opgave opgevat als een oefening in ruimte maken. We hebben delen van de bestaande structuur weggehaald of geaccentueerd, waardoor een podium is ontstaan voor de stille kwaliteiten van de vakken en gebouwen.

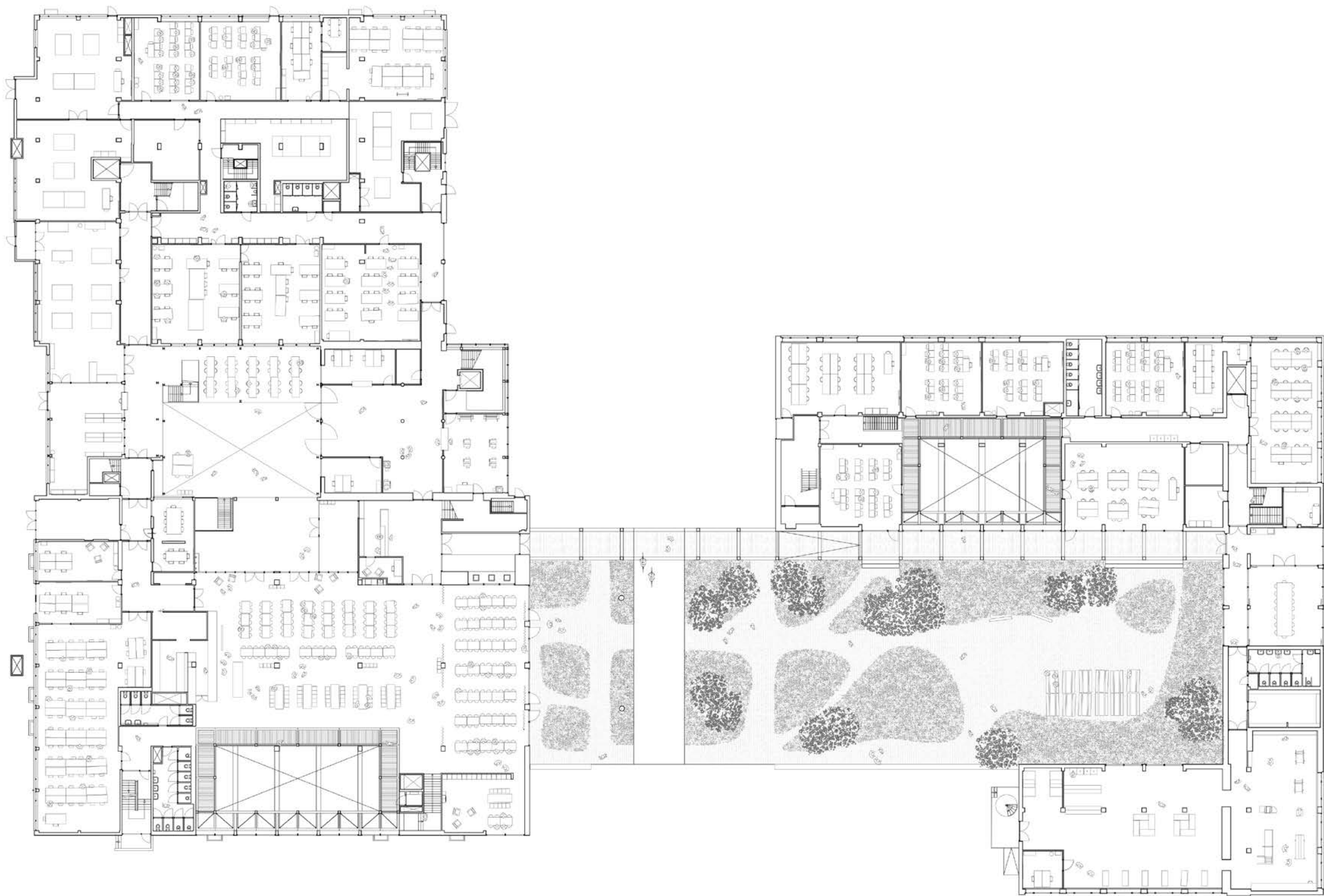

De gebouwen zijn verbonden met een nieuwe colonnade die de straat overbrugt. Tussen de gebouwen, in het hart van de school, maakte een parkeerterrein plaats voor een nieuw schoolplein met vaste planten en honingbomen. In het najaar kleuren alle planten geel, in het voorjaar ontstaat er een zee van witte en blauwe bloemen.

Er zijn vier open plekken gemaakt in en tussen de gebouwen: drie vides en een nieuw schoolplein. Deze ruimten brengen licht en lucht terug in de gebouwen, dienen als oriëntatiepunten, verspreiden sfeer en daglicht en verbinden de gebouwen, vakken en studenten. Het zijn praktijkruimten en plekken om te pauzeren. Ook maken ze de grote kelders bruikbaar voor onderwijs. De ruimte voor het groeiend studentenaantal is binnen de gebouwen gevonden.

Elke open plek is gemarkeerd door een kader van beton of hout, dat de ruimte en activiteiten accentueert. Dit zijn de enige wezenlijke architectonische toevoegingen. In de transformatie is zorgvuldig omgegaan met ruimte, materiaal en een beperkt budget. De school is met een minimum aan ingrepen getransformeerd tot één doorlopende leeromgeving. Ontmoetingen vinden niet langer plaats in levenloze gangen, maar in open ruimten. Leerlingen, docenten en bezoekers worden gestimuleerd om verder te kijken dan de grenzen van hun vakgebied wanneer zij door de school lopen.

De diversiteit van de vakgebieden en bouwdelen en bouwdrift van de ruimtemakers wordt binnen de klaslokalen gecultiveerd: elke ruimte is anders, studenten en docenten kunnen deze personaliseren, beschilderen en bebouwen. Door de collectieve ruimten in te zetten als eenduidig, verbindend element ontstaat er een balans.

Overall in de school kun je blikken opvangen van studentenwerk of werkende studenten.
De school voelt als een levendige werkplaats. De geur van hout vult de ruimten, iemand
schildert een deur, groepen leerlingen zijn verzameld rond grote objecten.

Maarten van Kesteren architecten
voor Nimeto & Stichting Mevrouw Meijer, fotos MWA Hart Nibbrig